

Arrest

nr. 158 517 van 15 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 13 oktober 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 september 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat R. PELLENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Gambiaans staatsburger van Mandinka origine en afkomstig van Lamin. U stopte school in grade 6 omdat uw ouders het schoolgeld niet langer konden betalen. U volgde enkele jaren koranschool. U was lid van de vereniging Side by Side. U werkte als taxichauffeur op de luchthaven van Banjul. Later werd u door een familievriend Kalilu Baio, die op dat moment minister was, geroepen om zijn chauffeur te worden. U was eerder al zoon aan huis en u controleerde het huis, deed inkopen en

zorgde voor de maaltijden van het personeel. U werkte in de tuin en werd door de minister voor opdrachten gestuurd. U begon te werken voor de minister op 10 juli 2014. Op een dag keerde u terug naar huis. Een man stopte u en vroeg u om een gunst. U kende hem niet. U vroeg hem wat hij wilde, waarop hij u om een foto van het regeringsgebouw vroeg. Hij meldde u dat u geen problemen zou krijgen en dat hij wel geld had. U kreeg 15000 Gambiaanse dalasi. De volgende dag nam u foto's van 5 verschillende plaatsen in het regeringsgebouw. U toonde de man de foto's en u kreeg opnieuw 15000 Gambiaanse dalasi. De man nam twee foto's van u. U besepte niet dat de man iets plande. De volgende dag ging u naar werk. De man belde u op en u bevestigde hem dat de vicepresident aanwezig was. Na het werk ontmoette u de man en u gaf hem de informatie welke uren de vicepresident aanwezig is. De man gaf u 10000 Gambiaanse dalasi. U hoorde hierna niets meer van de man. U werd op 30 december 2014 opgebeld door Malik. Hij vertelde u dat er een coup gaande was in het land. Malik meldde dat er geen werk is en ik niet naar buiten kon met de auto. De president was op reis in het buitenland. Op 31 december 2014 kwam de president aan. De verwelkoming van de president werd op de televisie getoond. De dag erna werd op de televisie getoond dat sommigen een coup wilden plegen. U herkende de man die u had aangesproken om foto's te maken van het regeringsgebouw. U besepte dat uw veiligheid in gevaar was en dat de situatie ernstig was. U probeerde het land te verlaten. U kwam de naam van de man te weten via de televisie, Lamin Sane, maar hij had zich niet aan u persoonlijk voorgesteld. Lamin Sane werd doodgeschoten bij de coup. Een foto van u stond op de digitale camera van de man en u vreest dat dit u problemen kon maken. Op 3 januari 2015 reisde u naar Senegal. U vernam dat soldaten of personeel van de president twee keer bij u thuis langs kwam. Ze vroegen waar u was en het huis werd doorzocht. Uw familie antwoordde dat ze u niet had gezien. Uw familie meldde dat u werd gezocht en raadde u aan om verder weg te gaan. U hebt Senegal verlaten op 18 februari 2015 en u hebt op 20 februari 2015 asiel gevraagd in België.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen op het Commissariaat-generaal een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart vervolging te vrezen naar aanleiding van de mislukte coup in uw land van herkomst, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u slechts een beperkte kennis heeft over de mislukte coup en de daders. Gevraagd naar wie de man was die u had gevraagd om foto's te nemen, antwoordt u kort dat het een ex-militair is en hij door een probleem met de president van Gambia naar de Verenigde Staten is gevlucht. U voegt toe dat zijn naam Lamin Sanneh is, maar dat hij zich helemaal niet aan u had voorgesteld (zie gehoor CGVS, p.12). U verklaart dat u zijn naam enkel kent door hem te herkennen op de televisie nadat hij bij de coup werd doodgeschoten (zie gehoor CGVS, p.13). Het is uiterst merkwaardig dat u die man enkele keren had ontmoet en u geld van hem had ontvangen zonder zijn naam of enige informatie over hem te kennen tot wanneer u hem na de feiten bij naam herkend op de televisie. Het komt weinig overtuigend over dat u in opdracht van een wildvreemde man het risico neemt foto's te maken van het regeringsgebouw zonder dat u zich vragen stelt over de persoon of de reden waarom hij u aanspreekt (zie gehoor CGVS, p.13).

Ook over de coup zelf legt u enkel verklaringen af die algemeen bekend en in de media verschenen zijn. U geeft aan dat de president niet in het land was en er een coup werd gepleegd. Daarna werd op de televisie getoond wat er was gevonden en wie degenen waren die de coup wilden plegen (zie gehoor CGVS, p.12). U geeft hierna aan dat u de man die u had aangesproken voor de foto's herkende als een van de daders (zie gehoor CGVS, p.12) en dat hij werd doodgeschoten in de coup (zie gehoor CGVS, p.13). U verklaart uitdrukkelijk niet veel te weten over de coup en dat u op de vlucht ging toen u de man herkende op de televisie (zie gehoor CGVS, p.13). U beweert dat u de dag van de coup thuis bleef en u de volgende dag de gevonden wapens op televisie zag (zie gehoor CGVS, p.14). U besloot te vertrekken louter omdat u denkt dat ze uw foto in de digitale camera moeten gezien hebben en dat dit de reden was waarom u thuis werd gezocht (zie gehoor CGVS, p.13, p.14). U verklaart dat u ervan beschuldigd zal worden betrokken te zijn bij de coup, dat u op de foto zal herkend worden en dat u hierdoor problemen zal krijgen (zie gehoor CGVS, p.15). Echter u maakt niet aannemelijk dat er wel degelijk een causaal verband is tussen de door u genomen foto's en uw verklaring dat u omwille van deze foto's thuis werd gezocht naar aanleiding van de mislukte coup. Zo stelt u dat door de foto's in de

digitale camera geweten zal zijn dat u betrokken bent bij de coup, maar deze vrees is gebaseerd op veronderstellingen en vermoedens waarvoor u verder geen concrete elementen aanbrengt.

Daarbij is het opmerkelijk dat u verklaart uw werkgever Kalilu Baio als een vader te zien en u veel bij hem thuis kwam, maar dat u beweert geen contact meer met hem te hebben (zie gehoor CGVS, p.5). Op de vraag wat er met hem is gebeurd, reageert u het niet te weten (zie gehoor CGVS, p.5). U voegt toe dat hij een grote man is en dat hij na de president en vicepresident de belangrijkste man was, zonder dat u enige toelichting kan geven hoe het met de man is gesteld (zie gehoor CGVS, p.5). Ook later tijdens hetzelfde gehoor wordt u gevraagd of de minister problemen kreeg in Gambia, waarop u opnieuw aangeeft het niet te weten, maar u denkt van niet (zie gehoor CGVS, p.9). Het komt weinig aannemelijk dat u die door de minister aangesteld werd niet getracht heeft te achterhalen of de minister zelf problemen kende naar aanleiding van de coup (zie gehoor CGVS, p.16).

Bovendien dient te worden opgemerkt dat u hebt nagelaten bescherming te zoeken bij de Gambiaanse autoriteiten. Wanneer u wordt gevraagd of u zelf niet naar de politie bent gestapt, geeft u aan niet die gedachte te hebben gehad (zie gehoor CGVS, p.16). U verklaart dat u de man op de televisie zag en dat u dan besloot het land te verlaten (zie gehoor CGVS, p.16). U beweert dat als u zou gezien zijn, u problemen zou gekregen hebben. In Gambia als men een probleem heeft dan vertrekt men beter (zie gehoor CGVS, p.16). Zo stelt u tevens niet aan de minister uw situatie te hebben uitgelegd, omdat hij niets kan doen als u een fout maakte (zie gehoor CGVS, p.14). Nochtans mag van u verwacht worden dat u eerst alle nationale beschermingsmogelijkheden zou nagaan en overwegen alvorens u besluit om het land te verlaten en internationale bescherming vraagt.

Uit het bovenstaande blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt enige vrees voor vervolging te koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou hebben bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

De door u neergelegde documenten wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. Het rijbewijs (n°80015109 op naam van S.C. en geldig tot 31.12.2014), het motorrijbewijs (n°0082079 op naam van S.C. en geldig tot 31.12.2015), de aanstellingsbrief dd.18.8.2015 dat u werd aangesteld als chauffeur in State House en de loonfiche betreffen uw identiteit en uw beweerdde professionele activiteiten, maar vormen op zich geen bewijs van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. De door u neergelegde certificaten en foto's van de organisatie Side by Side betreffen de door u gedane activiteiten voor deze organisatie maar doen geen afbreuk aan bovenstaande motivering. De foto's tonen vooraanstaande personaliteiten uit Gambia, de zoon van de minister, de collega's op het werk en foto's van uw periode waarin u werkte op de luchthaven en het regeringsgebouw, maar vormen geen bewijs in welke omstandigheden deze foto's werden genomen, noch vormen zij een bewijs van de door u aangehaalde feiten en uw beweerdde vrees voor vervolging in Gambia.

Daarbij zijn uw verklaringen met betrekking tot uw reisweg eerder vaag en komen ze de geloofwaardigheid niet ten goede. Uw vriend regelde uw reis met een man die u documenten bracht (zie gehoor CGVS, p.10). U beweert dat dit een papier was, maar u het niet hebt gelezen (zie gehoor CGVS, p.10). Diezelfde man bracht u per vliegtuig van Dakar naar België, maar op de vraag hoe u de controle voorbijging, antwoordt u dit niet te weten, dat u de man volgde (zie gehoor CGVS, p.10). U verklaart dat de man de documenten had en hij deze toonde (zie gehoor CGVS, p.10). Het is bevreemdend dat u niet meer uw reisdocumenten en de grenscontrole kan duiden. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in het eerste middel aan wat volgt:

“Het eerste middel is gebaseerd op de schending van artikel 1 A 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en de schending van art. 57/6 eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet;
Doordat uit de verklaringen van verzoeker uitdrukkelijk blijkt dat hij in gevaar verkeert in Gambia.

Terwijl de beslissing van het CGVS stelt dat er geen gevaar is voor de terugkeer naar zijn land;

Toelichting:

De beslissing stelt dat:

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen op het commissariaat-generaal een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Ter ondersteuning van haar beslissing verwijst het CGVS naar de veelvuldige tegenstrijdigheden en weinig aannemelijke elementen in uw verklaringen

Verzoeker werd niet in staat gesteld zich te verdedigen tegen de argumenten en de bijkomende informatie die het CGVS aanhaalt."

2.1.2. De procedure voor de commissaris-generaal is geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat en verzoeker toont niet aan hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft.

Voorts bestaat er geen rechtsregel die bepaalt dat de commissaris-generaal verzoeker op voorhand had moeten confronteren met alle vaststellingen waarop de bestreden beslissing is gebaseerd.

Het feit dat verzoeker niet met de tegenstrijdigheden werd geconfronteerd doet geen afbreuk aan het bestaan ervan. Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het gehoor zelf bovendien niet steeds mogelijk, terwijl verzoeker als enige persoon in principe wel kan weten wat hij eerder heeft verklaard. Artikel 17, § 2 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorziet bovendien slechts in de verplichting om de asielzoeker met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het gehoor worden vastgesteld.

Daarenboven voert verzoeker in onderhavig verzoekschrift geen concreet verweer ten aanzien van de argumenten die verzoeker aanhaalde ter ondersteuning van zijn asielrelaas en die als ongeloofwaardig werden beoordeeld door verweerder. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.1.3. Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. Verzoeker voert in het tweede middel aan wat volgt:

"Het tweede middel is gebaseerd op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet van 15 december 1980;

Doordat uit de verklaringen van verzoeker uitdrukkelijk blijkt dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade;

Terwijl de beslissing van het CGVS stelt dat er geen risico is.

Toelichting:

De bestreden beslissing stelt dat:

Uit het bovenstaande blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt enige vrees voor vervolging te koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou hebben bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit de dagelijkse berichten uit de regio blijkt echter een totaal ander situatie."

2.2.2. Hoger werd vastgesteld dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is (cf. sub 2.1.2.), derhalve kan hij niet dienstig een schending aanvoeren van artikel 48/4, § 2, a) en 48/4, §2, b).

Verzoeker brengt geen begin van bewijs (de “dagelijkse berichten”) bij waaruit zou blijken dat de situatie in zijn land van herkomst beantwoordt aan artikel 48/4, § 2, c).

2.2.3. Het tweede middel is ongegrond.

2.3.1. Verzoeker voert in het derde middel aan wat volgt:

“Het derde middel is gebaseerd op de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiveringsplicht;

Doordat de beslissing van het CGVS inhoudelijk nauwelijks gemotiveerd is;

Terwijl de materiële motiveringsplicht de beweegredenen van de weigering duidelijk moet omschrijven en deze ten gronde relevant moeten zijn;

Toelichting:

De bestreden beslissing stelt:

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormeld argumenten blijkt uitdrukkelijk dat de beslissing van het CGVS totaal ongegrond is en dat de bijgebrachte motivering niet afdoende is om tot een weigering te beslissen.”

2.3.2. Het derde middel betreft een duidelijke miskenning van de inhoud van de bestreden beslissing. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De motieven ter verantwoording van de bestreden beslissing zijn duidelijk verwoord en verantwoord de beslissing. Deze motivering beslaat de volledige tweede pagina van de beslissing. Ten overvloede stelt de Raad vast dat verzoeker in het eerste middel aanvoert dat hij (...) “niet in staat [werd] gesteld zich te verdedigen tegen de argumenten en de bijkomende informatie die het CGVS aanhaalt” waardoor hij zelf aangeeft dat de bestreden beslissing is gemotiveerd.

2.3.3. Het derde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS